

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., soudkyně Mgr. Lenky Oulíkové a soudce Mgr. Miroslava Makajeva ve věci

žalobce: **O. K.,**
bytem X,
zastoupen advokátem Mgr. Václavem Voříškem,
se sídlem Pod Kaštany 10, Praha,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,**
se sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 9. 2022, č. j. 098315/2017/KUSK/OLPPS/RAU, sp. zn. SZ_098315/2017/KUSK/5,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 9. 2022, č. j. 098315/2017/KUSK/OLPPS/RAU, sp. zn. SZ_098315/2017/KUSK/5, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení ve výši 12 228 Kč k rukám jeho zástupce Mgr. Václava Voříška, advokáta.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný změnil rozhodnutí Městského úřadu Brandýs nad Labem – Stará Boleslav (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 11. 5. 2017, č. j. OD-38767/2017 (dále jen

„prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím ve znění napadeného rozhodnutí bylo částečně vyhověno žalobcovým námitkám

proti záznamům bodů podle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a to tak, že byl zrušen zápis 2 bodů za přestupek ze dne 2. 10. 2011. Ve vztahu k ostatním provedeným zápisům bodů byly námitky zamítnuty jako nedůvodné a bylo potvrzeno dosažení 12 bodů ke dni 30. 11. 2014.

Vyjádření účastníků řízení

2. Žalobce namítl, že napadené rozhodnutí je nezákonné, protože 12 bodů nedosáhl. Správní orgány při výpočtu chybovaly tím, že neprovedly správně odečet bodů, k němuž podle § 123e odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu automaticky dojde po uplynutí 12 měsíců ode dne, kdy nabylo právní moci poslední z rozhodnutí o přestupku. Při správném výpočtu žalobce dosáhl pouze 11 bodů.
3. Dále žalobce namítl, že záznam bodů za přestupek spáchaný dne 29. 3. 2011 je nezákonný. Žalobce spáchal přestupek podle § 22 odst. 1 písm. l zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 31. 7. 2011 (dále jen „zákon o přestupcích z roku 1990“), tím, že porušil značku *Zákaz vjezdu všech motorových vozidel*. Takový přestupek dnes vůbec neexistuje (ostatně ani zákon o přestupcích z roku 1990 už není účinný) a neexistoval ani ke dni 30. 11. 2014, tj. ke dni, kdy měl žalobce dosáhnout 12 bodů. Rovněž takové jednání dnes není sankcionováno zápisem bodů a nebylo tomu tak ani ke dni 30. 11. 2014. Z judikatury Nejvyššího správního soudu, která potvrdila trestní povahu záznamu bodů (usnesení rozšířeného senátu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55), vyplývá, že je třeba aplikovat pravidlo obsažené v čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, podle něhož se trest ukládá podle pozdějšího zákona, jestliže je to pro pachatele příznivější. S ohledem na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2015, č. j. 6 As 114/2014-69, má žalobce za to, že správní orgány pochybily, pokud mu započítaly body za přestupek, který ke dni dosažení 12 bodů neexistoval, ani nebyl předmětem bodového postihu.
4. Žalovaný se k žalobě nevyjádřil.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

5. Ze správního spisu zjistil soud následující podstatné skutečnosti. Dne 3. 12. 2014 datoval správní orgán I. stupně oznámení, že žalobce ke dni 30. 11. 2014 dosáhl 12 bodů v evidenci řidičů, v němž mu sdělil, že uplynutím 5 pracovních dnů od doručení oznámení pozbývá řidičského oprávnění, a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu. Žalobce podal proti záznamu bodů námitky, v nichž zpochybnil, že by se dopustil tolika přestupků, a požádal, aby správní orgán opatřil všechny podklady, na jejichž základě byl záznam bodů proveden; teprve poté bude moci své námitky odůvodnit.
6. Dále je součástí správního spisu výpis z bodového hodnocení žalobce ze dne 12. 1. 2015, z něhož vyplývá, že
 - dne 10. 7. 2007 byly žalobci zaznamenány 3 body za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o přestupcích z roku 1990,
 - dne 11. 7. 2008 došlo k odečtu 3 bodů,

- dne 20. 5. 2009 byly žalobci zaznamenány 3 body za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o přestupcích z roku 1990,
 - a dne 31. 7. 2009 byly žalobci zaznamenány 2 body za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona,
 - dne 1. 8. 2010 došlo k odečtu 4 bodů,
 - dne 29. 3. 2011 byl žalobci zaznamenán 1 bod za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích z roku 1990,
 - dne 2. 10. 2011 byly žalobci zaznamenány 2 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 zákona o silničním provozu,
 - dne 20. 10. 2011 byly žalobci zaznamenány 3 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu,
 - dne 18. 7. 2012 byly žalobci zaznamenány 4 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 8 zákona o silničním provozu,
 - dne 19. 7. 2013 došlo k odečtu 4 bodů,
 - dne 10. 12. 2013 byly žalobci zaznamenány 3 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu a
 - dne 30. 11. 2014 byly žalobci zaznamenány 4 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 8 zákona o silničním provozu.
7. Součástí spisu jsou dále jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a kopie pokutových bloků týkajících se přestupků, jichž se žalobce dopustil ve dnech 29. 3. 2011, 2. 10. 2011, 20. 10. 2011, 18. 7. 2012, 10. 12. 2013 a 30. 11. 2014, které si správní orgán I. stupně vyžádal od orgánů, jež je vydaly. Správní orgán I. stupně žalobce dvakrát poučil o možnosti seznámit se se spisem a vyjádřit se k němu (dne 12. 1. 2015 a dne 15. 4. 2015), ten však svého práva nevyužil.
8. Dne 22. 5. 2015 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, jímž námitky zamítl. V rozhodnutí rekapituloval šest přestupků, jichž se žalobce dopustil ve dnech 29. 3. 2011, 2. 10. 2011, 20. 10. 2011, 18. 7. 2012, 10. 12. 2013 a 30. 11. 2014, a podstatný obsah pokutových bloků, na jejichž základě zaplatil pokuty. Konstatoval, že žalobce dosáhl ke dni 30. 11. 2014 dvanácti bodů. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce odvolal a žalovaný je rozhodnutím ze dne 26. 1. 2017 zrušil, protože shledal, že pokutový blok ze dne 2. 10. 2010 nebyl žalobcem podepsán, a tudíž není způsobilým podkladem pro zápis bodů.
9. Dne 11. 5. 2017 vydal správní orgán prvostupňové rozhodnutí, kterým vyhověl námitce žalobce proti záznamu bodů za přestupek spáchaný dne 2. 10. 2011, neboť způsobilost příslušného pokutového bloku pro zápis bodů žalovaný odmítl. Ostatní námitky zamítl. V rozhodnutí popsal dosavadní průběh řízení, rekapituloval obsah pěti oznámení o přestupku a pěti pokutových bloků z dnů 29. 3. 2011, 20. 10. 2011, 18. 7. 2012, 10. 12. 2013 a 30. 11. 2014 a konstatoval, že žalobce ke dni 11. 5. 2017 dosáhl dvanácti bodů.
10. Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobce odvolal. V odvolání namítal, že žádný z pokutových bloků není způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidence řidičů, že nebylo jasné, zda Policie ČR při jejich vydávání vystupuje jako ozbrojený sbor, nebo jako správní orgán, že žalobce nebyl v blokovém řízení dostatečně poučen o procesních následcích podpisu pokutového bloku, že zrušením prvního rozhodnutí správního orgánu I.

stupně došlo k prekluzi spáchaných přestupků, že správní orgán I. stupně porušil celou řadu žalobcových procesních práv a že jsou všechny oprávněné osoby působící u žalovaného podjaty.

11. Dne 26. 9. 2022 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, jímž změnil výrok správního orgánu I. stupně tak, že počtu 12 bodů dosáhl žalobce ke dni 30. 11. 2014 (tj. ke dni právní moci pokutového bloku vystaveného za poslední ze spáchaných přestupků), nikoli – jak správní orgán I. stupně chybně uvedl – ke dni 11. 5. 2017 (tj. ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí). Ve zbytku se žalovaný se závěry správního orgánu I. stupně ztotožnil. V odůvodnění zrekapituloval dosavadní průběh řízení a obsah odvolání a konstatoval, že v postupu správního orgánu I. stupně neshledal žádné vady, které by zakládaly nezákonnost nebo nesprávnost prvostupňového rozhodnutí. Závěr o dosažení 12 bodů má oporu v podkladech, které správní orgán I. stupně shromáždil, a žalovaný se s ním ztotožňuje. Dále žalovaný vypořádal jednotlivé odvolací námítky, které soud nerekapituluje, neboť proti správnosti jejich vypořádání žalobce v žalobě nic nenamítal.

Posouzení žaloby soudem

12. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas. Žaloba byla také podána osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a má všechny zákonem požadované formální náležitosti. Soud ji tedy věcně projednal. Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a přezkoumal je v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). O žalobě rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť s tím účastníci vyjádřili souhlas – žalobce výslovný, žalovaný implicitní (§ 51 odst. 1 věta druhá s. ř. s.). Dokazování soud neprováděl.
13. Soud se nejprve zabýval námitkou, že za přestupek, jehož se žalobce dopustil dne 29. 3. 2011 tím, že porušil povinnost vyplývající ze zákazové značky B 11 *Zákaz vjezdu všech motorových vozidel*, čímž porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, mu byl 1 bod započten v rozporu se zákonem. V současnosti (ani ke dni 30. 11. 2014) totiž takové jednání podle žalobce vůbec přestupkem není, a není tudíž ani předmětem bodového postihu.
14. Žalobce nemá pravdu, pokud tvrdí, že porušení povinnosti vyplývající ze zákazové dopravní značky není přestupkem. Zákon o silničním provozu, jenž je účinný od 1. 1. 2001, stanoví v § 4 písm. c) řidičům povinnost řídit se mj. dopravními značkami. Porušení této povinnosti bylo ke dni 29. 3. 2011 přestupkem podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích z roku 1990. Zákonem č. 133/2011 Sb. došlo s účinností od 1. 8. 2011 k přesunutí právní úpravy dopravních přestupků ze zákona o přestupcích z roku 1990 do zákona o silničním provozu. Od té doby až do současnosti je porušení povinnosti řídit se dopravními značkami přestupkem podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Porušení povinnosti vyplývající z dopravní značky tedy bylo přestupkem jak v době, kdy žalobce tento přestupek spáchal (29. 3. 2011), tak v době, kdy dosáhl 12 bodů (30. 11. 2014), a je jím i v současnosti. Došlo pouze k přesunutí skutkové podstaty přestupku ze zákona o přestupcích z roku 1990 do zákona o silničním provozu. Pro úplnost soud dodává, že se nezměnila ani výše sankce: za porušení této povinnosti může být uložena pokuta v rozmezí od 1 500 Kč do 2 500 Kč [§ 22 odst. 9 zákona o přestupcích z roku 1990, resp. § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu], případně příkazem

na místě pokuta do 2 000 Kč [§ 22 odst. 10 bod 1 zákona o přestupcích z roku 1990, resp. § 125c odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu].

15. Žalobce však poukázal na to, že porušení této povinnosti ke dni 30. 11. 2014 (kdy měl dosáhnout 12 bodů) už nebylo předmětem bodového postihu.
16. Nikoli každé porušení povinnosti řidiče, které je přestupkem, je současně spojeno se záznamem bodů v evidenci řidiče. Body se zaznamenávají pouze za taková protiprávní jednání (přestupky či trestné činy), jejichž výčet je (i s počtem bodů přičítaného za každý z nich) obsažen v příloze zákona o silničním provozu. Tento výčet se ode dne 1. 7. 2006, od kdy bodový systém funguje (byl zaveden zákonem č. 411/2005 Sb., který mj. novelizoval zákon o silničním provozu), měnil. Při srovnání různých znění přílohy k zákonu o silničním provozu lze konstatovat, že zatímco původně docházelo k záznamu bodů v zásadě za každé protiprávní jednání (resp. každý přestupek či trestný čin; počet bodů byl pochopitelně odstupňován podle jeho závažnosti), v současnosti je záznam bodů spojen pouze se závažnějšími, společensky škodlivějšími jednáními. Konkrétně porušení povinnosti stanovené zákazovou dopravní značkou bylo v období ode dne 1. 7. 2006 jednáním, za které se řidiči zaznamenal 1 bod. Ode dne 1. 8. 2011, tj. od účinnosti zákona č. 133/2011 Sb., se za toto jednání žádné body nezaznamenávají. V důvodové zprávě se k tomu uvádí, že ke zrušení některých bodových položek (mj. všech, za něž se do té doby zaznamenával 1 bod) došlo proto, že jsou méně závažné a postačuje za ně udělit postih v podobě pokuty. Cílem tedy bylo podtrhnout závažnost těch bodových položek, které byly ponechány a jejichž bodové hodnocení se tímto zákonem v některých případech dokonce zpřísnilo (srov. str. 25 důvodové zprávy k zákonu č. 133/2011 Sb., sněmovní tisk č. 26/0, Poslanecká sněmovna Parlamentu, 6. volební období, dostupná z www.psp.cz).
17. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, učinil právní závěr, že záznam stanoveného počtu bodů v registru řidičů je trestem ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, resp. čl. 7 odst. 1 věty druhé Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Proto je třeba na záznam bodů aplikovat tytéž zásady, jež platí při ukládání jiných trestů. Zejména jde o zásadu použití mírnějšího, resp. příznivějšího pozdějšího zákona ve prospěch pachatele. Žalobce se dovolává právě aplikace této zásady a má za to, že je na místě ve věci postupovat shodně, jak postupoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 10. 2015, č. j. 6 As 114/2014-69. Nejvyšší správní soud v této věci skutečně zrušil rozsudek krajského soudu i napadené rozhodnutí, protože nezohlednily změnu bodového hodnocení přestupku. V odkazované věci ovšem stěžovatel spáchal přestupek v době, kdy se za něj zaznamenávaly 3 body, ale pravomocné rozhodnutí o tomto přestupku bylo vydáno až v době, kdy se za něj po změně právní úpravy zaznamenávaly jen 2 body.
18. To však není případ žalobce. Ten se dopustil přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích z roku 1990 dne 29. 3. 2011 a téhož dne o něm bylo pravomocně rozhodnuto v blokovém řízení; body za tento přestupek byly podle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu zaznamenány do registru řidičů do 5 pracovních dnů. Jak bylo podrobně řečeno v bodě 16 tohoto rozsudku, v té době se za tento přestupek zaznamenával 1 bod. Změna zákona o silničním provozu, podle které tento přestupek již nebyl předmětem bodového postihu, vstoupila v účinnost až dne 1. 8. 2011, tedy až po pravomocném rozhodnutí o přestupku a provedení záznamu v registru řidičů. K dosažení 12 bodů, do nichž se započítaly též body za tento přestupek, došlo až dne 30. 11. 2014, tedy v době, kdy se za uvedený přestupek žádné body nezaznamenávaly. I touto typovou situací se Nejvyšší

správní soud zabýval. V rozsudku ze dne 27. 4. 2016, č. j. 6 As 60/2016-23, ve vztahu k ní vyslovil právní názor, že závěry výše citovaného rozsudku ve věci sp. zn. 6 As 114/2014 nelze interpretovat tak, že by ukládaly správním orgánům povinnost revidovat body zaznamenané v registru řidičů jen proto, že v době po uložení pokuty v blokovém řízení (resp. nabytí právní moci rozhodnutí o přestupku) a před námitkovým řízením se zákon změnil ve prospěch pachatele. V takových případech je již o přestupku pravomocně rozhodnuto a pro aplikaci zásady užití příznivějšího pozdějšího zákona není prostor. Nejvyšší správní soud tento právní názor zopakoval též v rozsudcích ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 117/2016-17, ze dne 19. 1. 2017, č. j. 10 As 259/2015-34, a ze dne 16. 2. 2017, č. j. 9 As 212/2015-81. Ani krajský soud neshledal důvod, proč by se jej v právě posuzované věci neměl přidržel. Soud proto ve shodě s citovanou judikaturou uzavírá, že 1 bod za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích z roku 1990, kterého se žalobce dopustil dne 29. 3. 2011, byl po právu započten do 12 bodů, jichž žalobce dosáhl ke dni 30. 11. 2014.

19. Dále se soud zabýval námitkou, že správní orgány v rozporu se zákonem neprovedly odečet dosažených bodů.
20. Žalobce má pravdu. Ve výroku prvostupňového rozhodnutí správní orgán I. stupně potvrdil zápis 4 bodů za přestupek ze dne 30. 11. 2014, 3 bodů za přestupek ze dne 10. 12. 2013, 4 bodů za přestupek ze dne 18. 7. 2012, 3 bodů za přestupek ze dne 20. 10. 2011 a 1 bodu za přestupek ze dne 29. 3. 2011. To je celkem 15 bodů. Žalovaný na straně 6 napadeného rozhodnutí tento výčet převzal. Ani v jednom rozhodnutí se nezmiňuje, že by došlo k odečtu. To je však v rozporu s výpisem z bodového hodnocení ze dne 12. 1. 2015, jenž je coby podklad prvostupňového rozhodnutí součástí správního spisu. Soud jej podrobně rekapituloval v bodě 6 tohoto rozsudku. Vyplyvá z něj, že dne 19. 7. 2013 došlo k odečtu 4 bodů.
21. Žalobce se však mýlí, tvrdí-li, že pokud by správní orgány tento odpočet zohlednily, nedosáhl by 12 bodů. Opírá to o jednoduchý výpočet: z 15 bodů představujících součet bodů za přestupky, z nichž správní orgány obou stupňů vycházely, zbývá po zohlednění odečtu 4 bodů dne 19. 7. 2013 pouhých 11 bodů, což pro ztrátu řidičského oprávnění nedostačuje. Z výpisu bodového hodnocení ovšem vyplývá, že se žalobce dopustil přestupků, které jsou z hlediska aktuálního počtu bodů relevantní, již dříve: dne 20. 5. 2009 mu byly zaznamenány 3 body a dne 31. 7. 2009 2 body. Dne 1. 8. 2010 sice došlo k odečtu 4 bodů, nicméně i poté žalobci jeden bod zbýval. To je právě bod, který žalobce ve svém výpočtu předestřeném v žalobě nezohledňuje (a ostatně ani správní orgány ve svých rozhodnutích). Poté se žalobce dopustil dalších přestupků ve dnech 29. 3. 2011, 20. 10. 2011 a 18. 7. 2012, čímž nasbíral dalších 8 bodů; celkem jich tedy měl 9. Dne 19. 7. 2013 došlo k odečtu 4 bodů, měl jich tedy 5. Za přestupky spáchané ve dnech 10. 12. 2013 a 30. 11. 2014 nasbíral žalobce dalších 7 bodů, celkem jich tedy měl 12. Závěr, že žalobce dosáhl 12 bodů, a pozbyl tak řidičského oprávnění, je tedy správný.
22. Soud nicméně musí konstatovat, že ač žalovaný dospěl k témuž závěru (že žalobce dosáhl 12 bodů), založil jej na nesprávném výpočtu. Soudu tedy nezbývá než napadené rozhodnutí zrušit. Pokud by to neučinil, bylo by jeho rozhodnutí pro žalobce překvapivé a porušilo by jeho právo na spravedlivý proces. Žalobci vzniklo legitimní očekávání, že svými žalobními body vymezil referenční rámec soudního přezkumu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2011, č. j. 2 Afs 16/2011-78, bod 18), a podle Ústavního soudu je nepřipustné, aby v důsledku postupu soudu přišel žalobce o možnost právně a

skutkově argumentovat k nově nastolené podstatě věci (srov. náleze Ústavního soudu ze dne 21. 9. 2016, sp. zn. I. ÚS 3006/15, bod 17). V právě posuzované věci by se soud v případě, pokud by žalobu zamítl a nahradil chybný výpočet správních orgánů vlastním správným výpočtem, dopustil právě toho, co Ústavní soud zapovídá. Žalobce by totiž nemohl vznést námitky nejen vůči správnosti tohoto výpočtu, ale ani proti způsobilosti podkladů, na jejichž základě byl proveden záznam bodů za přestupky, jichž se žalobce dopustil ve dnech 20. 5. 2009 a 31. 7. 2009. Ty totiž nejsou součástí správního spisu, ačkoliv je správní orgán I. stupně vyžádal usneseními ze dne 12. 1. 2015 od orgánů, které je vystavily (Policie ČR, Krajské ředitelství Policie hl. m. Praha, a Policie ČR, Krajské ředitelství Policie Východočeského kraje, Trutnov). Ze spisu není zřejmé, zda tyto orgány požadované pokutové bloky předložily, nebo zda sdělily, že je nemají k dispozici.

23. Soud proto napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost podle § 78 odst. 1 s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V tomto dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Žalovaný opatří (případně za tím účelem věc vrátí správnímu orgánu I. stupně) pokutové bloky či jiné listiny, jež byly podkladem pro záznam bodů za přestupky, kterých se žalobce dopustil ve dnech 20. 5. 2009 a 31. 7. 2009, jak to ostatně požadoval sám žalobce již ve svých námitkách uplatněných dne 17. 12. 2014. Poté žalovaný prověří, zda jsou způsobilým podkladem pro záznam bodů. Pro úplnost soud dodává, že jelikož § 123e zákona o silničním provozu nestanoví klíč, podle něhož se body po uplynutí 12 měsíců od právní moci posledního rozhodnutí odečítají, nelze určit, z kterého ze dvou výše uvedených přestupků pochází onen jeden zbývající bod (podrobný výpočet viz bod 21 tohoto rozsudku). Je tedy potřeba opatřit podklady týkající se obou přestupků, přičemž pouze v případě, že oba jsou způsobilým podkladem pro záznam bodů, bude možné v dalším řízení vycházet z toho, že žalobci „přítěžují“ jedním bodem (po zohlednění odpočtu 4 bodů provedeného dnem 1. 8. 2010). Konečně žalovaný zhodnotí, zda ve světle doplněných podkladů žalobce skutečně dosáhl 12 bodů; od výsledku tohoto zjištění se bude odvíjet další postup v řízení, jakož i jeho výsledek.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

24. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný neměl ve věci úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení náleží. Náklady řízení tvoří odměna advokáta za dva úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení a sepsání žaloby podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)], náhrada hotových výdajů odpovídající dvěma paušálními částkami po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu a náhrada daně z přidané hodnoty v sazbě 21 % z částky 6 800 Kč, tj. 1 428 Kč, neboť zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Celková odměna zástupce činí 8 228 Kč. Dále soud žalovanému uložil nahradit žalobci vynaložené soudní poplatky: za podání žaloby ve výši 3 000 Kč a za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši 1 000 Kč. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v celkové výši 12 228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám jeho zástupce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, užitý na základě § 64 s. ř. s.).

25. K poznámce žalobce obsažené v závěru žaloby, že nesouhlasí se zveřejňováním svých osobních údajů a osobních údajů svého zástupce na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu, soud uvádí, že nijak nesouvisí s předmětem řízení a ostatně ani není adresována krajskému soudu. Soud se jí proto nezabýval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. listopadu 2022

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu